

Marijin život (XIII): Nazaretske godine

Presudne godine u epopeji
Otkupljenja Utjelovljena Riječ
provodila je u poslušnosti i
poslu u okrilju svakodnevnoga
života.

23.03.2011.

Članci u vezi

Nakon što govori o pronalasku
djeteta Isusa među učiteljima u
Hramu, evanđelje nastavlja: *vratio se
s njima, došao je u Nazaret i bio im je
poslušan. I njegova je Majka čuvala*

sve te događaje u svom srcu. I Isus je napredovao u znanju, dobi i u milosti pred ljudima i Bogom (Lk 2,51-52).

U dva evanđeoska stiha sažima se 18 godina Isusova i Marijina života. Godina u kojima je Sveta obitelj provodila život kao i drugi stanovnici Nazareta, ali s puno ljubavi. Presudne godine u epopeji Otkupljenja Utjelovljena Riječ provodila je u poslušnosti i poslu u okrilju svakodnevnoga života.

Uskoro je događaj u Hramu mogao biti zaboravljen, ali riječi koje im je tada Isus rekao bile su stalna tema razmatranja Josipa i Marije. Opazili su jasno smisao Isusova života na zemlji, sav posvećen ispunjavanju poslanja koje mu je Otac nebeski povjerio. I premda je taj događaj morao ostaviti dubok trag u njihovim dušama, život u Nazaretu nastavio se u obćnom ritmu.

Svaki dan nosio je svoju muku.
Marijine zadaće bile su svojstvene
domaćici kuće: šetnja na jedini seoski
izvor kako bi napunila posudu svježe
vode, priprema brašna i pečenje
svakodnevnog kruha, održavanje
kuće u čistoći i urednosti,
ukrašavanje kuće jednostavnim
cvijećem koje je davalo boju i ugodan
miris, predenje mekane vune i
blagog lana i tkanje potrebne odjeće,
briga za kupnju prijeko potrebnih
stvari kada je u selo dolazio
prodavač s robom... Tisuće domaćih
zadataka koje je Marija radila kao i
druge žene iz sela, ali s neizmjernom
ljubavi.

Kada je dječak bio još malen, pratio
bi svoju Majku u kućnim poslovima.
U mjeri u kojoj je bio rastao, proveo
bi više vremena s Josipom. Tijekom
godina koje nas zanimaju počeo bi
mu pomagati u njegovu poslu kojega
je bilo napretek. Josipova je

radionica bila kao i druge iz toga vremena u Palestini.

Jednoga je dana Josip umro. Isus je rastao, preuzeo očeve obaveze u kući i brinuo se za svoju Majku. Marija i Josip morali su plakati suočeni s tim trenutkom, dok je sveti patrijarh, praćen izbliza od svojih dviju velikih ljubavi, izdisao u miru. Ispunio je svoje poslanje.

Smrću patrijarha, Majka i Sin još su se više povukli u intimnost. Koliko su ga se puta sjetili u svojim razgovorima, sami ili s drugim članovima obitelji, u dugim zimskim večerima, u toplini doma! Mogli bismo iznositi mnoge pojedinosti koje bi pokazivale nesebičnost, služenje drugima, a koje su bile podloga života Josipa, obrtnika.

U tihom miru te kuće Marija je nastavila svoje uobičajene zadaće: kuhanje i pranje, mljevenje i priprema brašna, šivanje Isusove i

svoje odjeće, primanje s ljubaznom gestom osoba koje su ih došle posjetiti... Svaki put s više ljubavi, jer je imala veoma blizu onoga koji je Izvor Ljubavi. Međutim, njegov život nije privlačio pažnju susjeda i rođaka, ali je njihova ljubaznost sve privlačila i činila da se svi osjećaju ugodno. Zato jer su bili kao rosa koja daje svježinu i boju poljima, jedva su se vidjeli.

I dok je Isus rastao i radio, Gospa je *čuvala sve te stvari u svom srcu* (Lk 2,51), razmišljajući i meditirajući, u svakoj prilici. Ostvarivala je svoj neprekinuti dijalog s Bogom.

J.A. Loarte